
Nejvíce chalup je v pohraničí

Nejvíce chalup je v pohraničí

Byt ve městě máte, už chybí jen chalupa. DRUHÉ BYDLENÍ se v Česku často dědí, kupuje se a zase prodává, ale staví se také úplně nové.

Když se někoho zeptáte, kde byl na letošní dovolené, odpoví vám často, že někde v cizině. Bude však i hodně takových, kteří řeknou prostě: na chalupě.

„Lidé dnes v takzvaném druhém bydlení tráví méně času než dříve, protože více jezdí do zahraničí. Ale přesto chalupaření v Česku nikdy nevymizí,“ říká Dana Fialová z katedry sociální geografie a regionálního rozvoje Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy. „A když lidé na chalupu přijedou, už tam tolik nepracují a nekuří, jako tomu bylo v minulosti. Raději se věnují sportům, populární je třeba cyklistika.“

Rekreační chalupy najdete v Česku úplně všude. A to i v místech, která nepatří právě mezi atraktivní turistické lokality. Mohou za to hlavně šedesátá léta minulého století, kdy se mladí stěhovali za prací do měst a jejich rodiče a prarodiče dožívali ve venkovských staveních. Ta pak děti a vnuci zdědili a začali využívat jako rekreační chalupy. A kde je chalup úplně nejvíc? „V pohraničních regionech, zejména v oblasti Sudet, a to kolem České Lípy a Děčína a také v Pošumaví,“ odpovídá Dana Fialová.

Na samotu, daleko od civilizace

V poslední době se lidé často vracejí na samoty či polosamoty. „Obnovují opuštěné domy, jejichž majitelé se přestěhovali za prací do města,“ říká Tomáš Kokeš z firmy Dřevěnice. cz. „Díky technice dnes mohou na samotách pohodlně bydlet nebo se tam rekreovat. Ale občas při rekonstrukcích narážejí na problémy s úřady či ochránci přírody.“

Druhé bydlení, tedy chatu či chalupu, si dnes kupuje mnoho třicátníků až čtyřicátníků, kteří již mají zařízené trvalé bydlení, zbývá jim dostatek financí a hledají odpočinkové místo pro sebe i své děti. Nevadí jim ani případné nepohodlí, bývají mnohdy naopak rádi, že se mohou „odpojit“ od civilizace. Ačkoli některé chalupy jsou dnes výborně vybavené. Už to není tak, že staré zařízení, které dosloužilo doma, se prostě odvezlo na chalupu.

Kromě mladší generace jsou typickými chalupáři starší lidé. Tráví na chalupě stále více času, pomalu tam přesouvají domácnost, až tu zůstávají po celý rok a městský byt nechávají dětem a vnukům.

Pokud někdo chalupu dlouhodobě neobývá, je výhodné ji pronajímat. Mladé rodiny s dětmi, které nemají peníze na vlastní nemovitost, takových pronájmů rádi využívají. Nové chalupy? Napodobeniny Lidé často nedělají rozdíl mezi termíny chata a chalupa. Chaty se stavějí přímo k rekreaci, zatímco chalupy původně sloužily k trvalému bydlení či jako hospodářská stavení. Vznikaly totiž také ze stodol, sýpek, seníků, hamrů, mlýnů, ale i církevních staveb. Chalupy se proto dají většinou obývat celoročně.

Pokud se na rekreační chalupu díváte takto, je jasné, že nové už prostě vznikat nemohou. Přesto se stavějí, jsou to však jen jakési napodobeniny. „Nové stavby se architektonickou podobou snaží přiblížit původní venkovské zástavbě. Příkladem jsou právě roubené domy,“ potvrzuje Dana Fialová.

Kromě jednotlivých nových chalup dnes vznikají také větší projekty, taková chalupářská sídliště. „Hrozí však, že zástavba bude příliš hustá a že domy budou v původním osídlení působit cizorodě. Jako je tomu na Náchodsku, v Podkrkonoší či na Lipně,“ říká Dana Fialová.